

[Sønderup.]

liggende lovforslag, er meget påkrævet. Det er vel ikke ubetydelige pengebeløb, det drejer sig om, men det forekommer mig, at det er sjældent, at der foreligger så rige og håndgribelige udsigter til, at en forebyggende foranstaltning indenfor et overskueligt tidsrum vil give resultater.

Jeg har ligesom den foregående ærede taler et par bemærkninger at gøre til den rent udgiftsmæssige side, altså byrdefordelingen mellem de forskellige medvirkende offentlige faktorer. Det fremgår, som det også blev nævnt før, at det er ministerens opfattelse, at man ikke skal følge det nedsatte udvalgs forslag, men derimod grunde fordelingen af byrderne på forsorgslovens § 75. Jeg har ikke ubetinget fået den samme opfattelse som den foregående taler, idet det er mit indtryk, at det ikke ubetinget fremgår af lovforslaget, at der skal ske en forskydning til ugunst for kommunerne. Men for en sikkerheds skyld vil jeg gerne afæske ministeren en forklaring i så henseende. Jeg går ud fra, at det ikke er ministerens hensigt, at der skal finde en økonomisk forskydning sted, som skal blive til ugunst for kommunerne. Jeg havde langt hellere set, at den højtærede minister havde fulgt efterforsorgsudvalgets forslag om byrdefordelingen, men det kan vi måske komme tilbage til under en eventuel udvalgsbehandling.

Til sidst vil jeg gerne fremhæve, hvad der også fremgår af bemærkningerne, at denne udvidelse af hjælpeforanstaltningerne vil medføre en ret stor merudgift. Jeg forstår, det er tanken, at der skal administreres efter de retningslinier, hvorefter man har administreret forsorgslovens § 281, som tager sigte på militærpersoner. Man har jo i socialministeriet visse erfaringer for, at de områder, man bevæger sig ud på i denne forbindelse, er så omfattende og så vanskelige, at det meget let kan give anledning til, at det svulmer altfor stærkt op, hvis der ikke fra første færd er en vis fasthed i administrationen. Jeg vil derfor gerne henstille, at man fra første færd lægger det ind under så faste rammer, at man har hånd i hanke med det. Når man skal til at give understøttelser og hjælp i den udstrækning, der her er tale om, således at der kan gives hjælp f. eks. også til sundere bolig og hus-hjælp, er det nødvendigt, at der er en vis fasthed i administrationen.

Jeg er som sagt meget tilfreds med lovforslaget og kan på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling.

Hans Thyge Jacobsen: I den kamp mod tuberkulosen, som i snart et par slægtled eller måske lidt længere har været ført i vort land, er der opnået meget betydelige resultater. Med forbavelse og naturligvis også med stor glæde lagde jeg mærke til en udtalelse, der blev fremsat af en af autoriteterne på dette område på den store tuberkulosekongres her i København i afvigte sommer. Denne udtalelse lød således: vi er nu nået så langt her i Danmark, at vi ikke er nødt til at nøjes med at tale om bekæmpelse af tuberkulosen, men at vi med fuld ret kan i hvert tilfælde begynde på at tale om udryddelse af tuberkulosen. Så langt er altså bestræbelserne lykkedes her hos os. Det må derfor være en opgave, der tiltaler enhver, at understøtte denne kamp på enhver måde, og vort parti ønsker da også at give en helhjertet tilslutning til det her forelagte forslag.

Der er ikke tvivl om, at det her drejer sig om at sende gode penge ud for at hente gode penge hjem. Hvis det virkelig lykkes os at holde tuberkulosen nede og eventuelt ganske at udrydde den, vil der være nået et mål, som også i samfundsøkonomisk henseende er af overordentlig stor værdi. Vi hæfter os derfor ikke ved det betydelige beløb, der her er tale om, ca. 10 mill. kr., for såfremt man ved at udgive disse gode penge kan hindre tuberkulosepatienter i at få tilbagefald og således påny få brug for behandling på sanatorier, så er disse penge ikke allesammen en ren udgift, så må der tages besparelser på en anden konto i betragtning. Vi hæfter os derfor ikke ved det naturligvis betydelige beløb, men vil gerne gå med til at bevilge det.

I kampen mod tuberkulosen er det først og fremmest lægevidenskaben, der bærer prisen for de resultater, der er nået, og jeg kan derfor ikke undlade at opfordre til, at man på enhver måde understøtter den videnskabelige forskning og det lægevidenskabelige arbejde for bekæmpelse af tuberkulosen. Mangler der noget her, er der ønsket at opfylde, som det vil være rimeligt at imødekomme, så må det ske. Der må ikke spares, når det gælder det indledende arbejde i laboratorierne.

Dernæst vil jeg gerne henlede opmærksomheden på, at tuberkulosepatienterne selv i nutiden har gjort en betydelig indsats i kampen mod tuberkulosen, idet man har dannet en organisation, der hedder Landsforeningen af Tuberkulose i Danmark. Jeg vil gerne benytte anledningen til at anerkende det betydelige og særdeles værdis-